

много главы паднахъ отъ рамената си прѣвъ тѣзи дни. Уплашенный Селимъ издаде Хатишерифъ и обяви че новото военно тѣло са унищожава, нѣ вече бѣше късно.

Между Еничерьтъ бѣше са прѣснѣла думата за паданьето на Султана. Попытанъ върху туй по единъ хитъръ начинъ, Мюфтийтъ самъ обяви паданьето законно и са товари да занесе самен народното рѣшеніе на Султана. Селимъ са прѣклони прѣдъ сѣдбата си и са оттегли въ вѣтрѣшноститѣ на палата (1807).

Подиръ туй паданье положеніето на Портата стана еще по-затруднително. Шаполеонъ направи съ Руситѣ *Тилзитскыя договоръ* и остави Турція беззащитна прѣдъ руското честолюбіе.

МУСТАФА 4^и.

29^и Султанъ (царува 1 година).

СЪДЪРЖАНЬЕ: *Первытъ дѣла на този царь. — Вліянье на Кабакчиоглу. — Въстанье на Байрактаря. — Смъртъ на Селима 3и. — Паданье на Мустафа 4и.*

Мустафа 4и бѣше сынъ на Абдуль-Хамида. Той бѣше противникъ на всичкитѣ прѣобразованія, които бѣше започель неговыя стриковець Селимъ и всекога повтаряше да казва, че турекытъ войскы за туй са разбивать, защото са даватъ правдыны на Христіанытъ.

Той распрати Ямацытъ на тѣхнытъ мѣста по Вьспора, като ги надари господарскы и като подтвърди назначаваньето на Кабакчиоглу за начальникъ на всичкитѣ крѣпости по пролива. Мъмранія срѣщу венчко туй са зачувахъ, нѣ тѣ бѣхъ или удинены, или нерѣшителны.

Мустафа остави дѣлата на управленіето въ рѣцѣтъ на